

Warszawa, 08 stycznia 2024 r.

Prezes
Państwowego
Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie

KWT.70.276.2023

Urząd Miasta Rzeszowa
RPW/5337/2024 P
Data: 2024-01-10

- Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie
- Prezydent Miasta Rzeszowa
- Burmistrz Boguchwały
- Burmistrz Tyczyna
- Wójt Gminy Krasne

DECYZJA

Na podstawie art. 24j w związku z art. 24b, art. 24c oraz art. 27c ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2023 r. poz. 537, zwanej dalej „uzzwoś”), w związku z art. 104 i art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775, zwanej dalej „Kpa”),

po rozpatrzeniu

odwołania z dnia 4 sierpnia 2023 r., wniesionego przez spółkę Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie – reprezentowaną przez pełnomocnika – od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW Wody Polskie z dnia 20 lipca 2023 r. RZ.RZT.70.31.2022, odmawiającej skrócenia okresu obowiązywania taryf zatwierdzonych decyzjami Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW Wody Polskie:

- z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.25.2021.MKO za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy miasta Rzeszów;
- z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.26.2021.MKO za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie miasta i gminy Boguchwały;
- z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.27.2021.MKO za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy i miasta Tyczyn;
- z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.44.2021.MKO za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy Krasne

oraz zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne na okres 3 lat oraz taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części miasta i gminy Boguchwały na okres 3 lat, przedłożonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie wnioskiem z dnia 2 czerwca 2022 r.,

uchylam zaskarżoną decyzję w całości,

skracam okres obowiązywania taryf:

- za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie: gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne, zatwierdzonych decyzjami Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW Wody Polskie z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.25.2021.MKO, RZ.RZT.70.27.2021.MKO oraz RZ.RZT.70.44.2021;
 - za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części gminy i miasta Boguchwała, zatwierdzonej decyzją Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW Wody Polskie z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.26.2021.MKO oraz
- zatwierdzam taryfę za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie: gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne oraz za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części gminy i miasta Boguchwała, połączonych jednym systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie, na okres 3 lat.

Taryfa stanowi załącznik do niniejszej decyzji oraz jej integralną część.

Niniejsza decyzja podlega opłacie, o której mowa w art. 24d uzwzwoś. Opłatę w wysokości 658,99 zł (słownie: sześćset pięćdziesiąt osiem złotych 99/100) należy uiścić na rachunek bankowy organu regulacyjnego – Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – nr **22 1130 1017 0020 1510 6720 0045** w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

UZASADNIENIE

Aktualnie obowiązujące taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn oraz części gminy Krasne, zostały zatwierdzone na okres 3 lat na wniosek Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie (zwanej dalej „Przedsiębiorstwem”, „Stroną”, „Spółką” lub „Wnioskodawcą”), decyzjami Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW Wody Polskie (zwanego dalej „Dyrektorem RZGW”, „regulatorem”, „organem regulacyjnym” lub „organem I instancji”) z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.25.2021.MKO, z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.27.2021.MKO oraz z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.44.2021. Z kolei aktualnie obowiązująca taryfa za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części gminy i miasta Boguchwała została zatwierdzona, na wniosek Spółki, decyzją Dyrektora RZGW z dnia 17 listopada 2021 r. RZ.RZT.70.26.2021.MKO. Koniec okresów obowiązywania wzmiankowanych taryf przypada na 30 listopada 2024 r. (gmina miasta Rzeszów) oraz 8 grudnia 2024 r. (część gminy i miasta Tyczyn, część gminy Krasne oraz część gminy i miasta Boguchwała).

W dniu 2 czerwca 2022 r. MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie przedłożyła regulatorowi wniosek o skrócenie okresu obowiązywania dotychczasowych taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne oraz taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części gminy i miasta Boguchwała oraz zatwierdzenie nowej taryfy na okres 3 lat. W uzasadnieniu Spółka wyjaśniła, że konieczność wystąpienia o skrócenie taryfy podyktowana jest wzrostem: cen gazu, kosztów energii elektrycznej, wynagrodzeń, wartości planowanych zadań inwestycyjnych i remontowych, oprocentowania kredytów i pożyczek; podpisaniem umowy na budowę zbiornika wody pitnej; zmianami wytycznych Ministerstwa Finansów oraz stratami na działalności podstawowej.

Pismem z dnia 15 czerwca 2022 r. Dyrektor RZGW zawiadomił Spółkę, Prezydenta Miasta Rzeszowa, Burmistrza Boguchwały, Burmistrza Tyczyna oraz Wójta Gminy Krasne o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz o możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Odrębnym pismem z tego samego

dnia organ wezwał Wnioskodawcę do przedłożenia wyjaśnień, informacji i dokumentów dotyczących m.in. ilości usług i odbiorców w ostatnich trzech okresach obrachunkowych; realizacji wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń – ze wskazaniem zadań zrealizowanych i niezrealizowanych i szczegółowym uzasadnieniem; udokumentowania kosztów zagospodarowania osadów ściekowych; kosztów eksploatacji i utrzymania urządzeń służących do poboru wody na cele przeciwpożarowe; zestawienia kosztów działalności regulowanej w okresie obrachunkowym w układzie tabeli D; klucza podziału kosztów; planu amortyzacji, wraz ze wskazaniem różnic; kosztów hurtowego odprowadzania ścieków i zakupu wody. Żądane informacje wpłynęły do organu regulacyjnego w dniu 11 lipca 2022 r.

Kolejnym pismem z dnia 26 lipca 2022 r. regulator wezwał Wnioskodawcę m.in. do przedłożenia projektu taryfy uwzględniającego planowane przez Urząd Miasta Rzeszowa zmiany liczby mieszkańców, jak również wyjaśnienia rozbieżności dotyczących ilości wody i ścieków, bilansowania ilości wody fakturowanej dla poszczególnych gmin objętych taryfą. Wyjaśnienia Spółki wpłynęły do organu w dniu 30 sierpnia 2022 r.

Pismem z dnia 6 września 2022 r. organ regulacyjny zawiadomił strony o zakończeniu gromadzenia materiału dowodowego. Jednocześnie, realizując obowiązek określony w art. 79a § 1 Kpa, organ wskazał zależne od strony przesłanki, w jego opinii niespełnione, które mogą skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem. Spółka odniosła się do podniesionych przesłanek przedstawiając swoje stanowisko w sprawie pismem z dnia 16 września 2022 r.

W tym stanie rzeczy organ regulacyjny, decyzją z dnia 27 września 2022 r. RZ.RZT.70.31.2022, odmówił skrócenia terminu obowiązywania dotychczasowych taryf i zatwierdzenia nowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne oraz taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części miasta i gminy Boguchwała na okres 3 lat.

Od przedmiotowej decyzji Przedsiębiorstwo wniosło odwołanie do Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który decyzją z dnia 2 marca 2023 r. KWT.70.144.2022 uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji. Organ odwoławczy wskazał, że organ I instancji nie przeprowadził kompletnego postępowania wyjaśniającego w zakresie zbadania zasadności wskazanych przez Stronę przesłanek warunkujących skrócenie okresu obowiązywania dotychczasowych taryf, a w szczególności w uzasadnieniu skarżonej decyzji całkowicie pominął przesłankę związaną z zaplanowaniem wzrostu wynagrodzeń, ustalonym w drodze porozumienia ze związkami zawodowymi. Skoro Dyrektor RZGW nie uznał żadnej z pozostałych przesłanek, a niezbędne jest uwzględnienie choćby jednej wskazanej przez Stronę okoliczności, by konieczne i możliwe było poddanie ocenie, analizie i weryfikacji nowego projektu taryfy – to ocena pominiętej przesłanki warunkowała dalsze procedowanie wniosku.

Ponownie rozpatrując sprawę organ I instancji, pismem z dnia 16 maja 2023 r., wezwał Wnioskodawcę do złożenia dodatkowych informacji i dokumentów, w tym zwłaszcza dotyczących pominiętej na wcześniejszym etapie sprawy przesłanki wzrostu kosztów wynagrodzeń. W dniu 2 czerwca 2023 r. Spółka przedłożyła wyczerpującą odpowiedź, datowaną na dzień 1 czerwca 2023 r.

Dodatkowo, pismem z dnia 14 czerwca 2023 r., regulator wezwał Przedsiębiorstwo do prawidłowego wydzielenia grup taryfowych w zbiorowym odprowadzaniu ścieków na podstawie charakterystyki odprowadzanych ścieków, a także do wydzielenia grupy taryfowej dla odbiorcy usług pobierającego wodę na cele przewidziane w art. 22 uzwzwoś.

W piśmie z dnia 22 czerwca 2023 r. Spółka odniosła się do powyższego wezwania i załączyła do akt nowy projekt taryfy, uzasadnienie i tabele, w których uwzględniono nową grupę taryfową w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę, obejmującą cele określone w art. 22 uzwzwoś. Jednocześnie Wnioskodawca szeroko

wyjaśnić, że nie znajduje ekonomicznych podstaw do wyodrębnienia grup taryfowych na podstawie charakterystyki ścieków.

Pismem z dnia 27 czerwca 2023 r. organ regulacyjny powiadomił strony o zakończeniu postępowania administracyjnego i wyznaczył 7-dniowy termin na ewentualne wypowiedzenie się co do zebranych w sprawie dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie, realizując obowiązek określony w art. 79a Kpa, regulator poinformował, że na dzień wysyłania informacji nie są spełnione (lub wykazane) liczne przesłanki zależne od strony, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Poinformowano przy tym Wnioskodawcę, że w wyżej wymienionym terminie może przedłożyć dodatkowe dowody celem wykazania spełnienia przesłanek uzasadniających wydanie decyzji zgodnej z żądaniem strony.

Wnioskodawca skorzystał z prawa wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań we wskazanym terminie i złożył dodatkowe wyjaśnienia w piśmie z dnia 7 lipca 2023 r.

Ostatecznie, po rozpatrzeniu sprawy, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW Wody Polskie, decyzją z dnia 20 lipca 2023 r. RZ.RZT.70.31.2022, odmówił skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowych taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy miasta Rzeszów, gminy i miasta Tyczyn i gminy Krasne oraz za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie miasta i gminy Boguchwała, a także odmówił zatwierdzenia taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne oraz taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części miasta i gminy Boguchwała na okres 3 lat, przedłożonej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie wnioskiem z dnia 2 czerwca 2022 r. W uzasadnieniu organ I instancji zidentyfikował następujące, wskazywane przez Stronę, przesłanki skrócenia obowiązującej taryfy: wzrost cen energii elektrycznej, wzrost ceny gazu, wzrost wynagrodzeń, wzrost wartości planowanych zadań inwestycyjnych i remontowych w latach 2022-2023, wzrost kosztów amortyzacji i podatku od nieruchomości, podpisanie umowy pożyczki na budowę zbiornika wody pitnej, wzrost oprocentowania stóp procentowych kredytów i pożyczek, zmiany wytycznych Ministerstwa Finansów dot. stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych, straty na działalności podstawowej. Zdaniem regulatora tylko okoliczności wpływające na zmianę kosztów wynagrodzeń stanowiły uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 24j ust. 1 uzw. 1, a pozostałych, wskazywanych przez Stronę, przesłanek skrócenia obowiązującej taryfy nie uwzględnił. Przechodząc do oceny projektu taryfy organ regulacyjny uznał, że został on sporządzony niezgodnie z § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego, tj. nie zapewnia ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat, które – w ocenie regulatora – są zbyt wysokie. Organ I instancji podniósł również, że Wnioskodawca niewystarczająco uzasadnił i udokumentował zmiany warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia zaistniałe po wydaniu decyzji zatwierdzających obecnie obowiązującą taryfę, a ponadto zwiększył inne koszty, których nie wskazał jako przesłanki skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. Reasumując, Dyrektor RZGW negatywnie odniósł się do złożonego wniosku taryfowego ze względu na brak jego dostatecznego uzasadnienia i udokumentowania oraz brak usunięcia uchybień wskazanych w zawiadomieniu o zakończeniu postępowania z dnia 27 czerwca 2023 r., bowiem organ regulacyjny ocenia projekt taryfy wraz z uzasadnieniem nie tylko pod względem zgodności z określonymi przepisami prawa, lecz także pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen (art. 24c ust. 1 pkt 2 uzw.). Zdaniem regulatora, w niniejszej sprawie wynik tej oceny nie mógł być pozytywny.

W dniu 8 sierpnia 2023 r. (data wpływu do organu I instancji) Wnioskodawca – działając przez pełnomocnika adwokata pana Wojciecha Wróbla – złożył odwołanie datowane na 4 sierpnia 2023 r.

w którym zaskarżył w całości decyzję Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie PGW Wody Polskie z dnia 20 lipca 2023 r. RZ.RZT.70.31.2022, zarzucając naruszenie:

I. przepisów prawa procesowego:

1. art. 107 § 1 pkt 6 i § 3 Kpa w zw. z art. 24c ust. 3 uzzwoś albowiem decyzja organu I instancji nie zawiera uzasadnienia prawnego, zaś wyłącznie uzasadnienie faktyczne. Organ sporządził uzasadnienie w sposób lakoniczny, pozbawiony jakiegokolwiek odniesienia do wyjaśnień złożonych przez Spółkę i przyjął niepopartą materiałem dowodowym konkluzję z uzasadnieniem, że złożony wniosek nie zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen bez zawarcia w zaskarżonej decyzji jakiegokolwiek merytorycznego uzasadnienia chociażby w minimalnym stopniu odnoszącym się do materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy;
2. art. 7, art. 77, art. 80 i art. 15 Kpa, poprzez wydanie decyzji nieuwzględniającej aktualnego stanu faktycznego i prawnego, w tym przede wszystkim aktualnej kalkulacji wniosku taryfowego w sytuacji, w której na skutek długiego okresu prowadzenia postępowania (łącznie z okresem przetrzymywania akt przez organ odwoławczy) zaistniała faktyczna zmiana sytuacji Wnioskodawcy, która była podnoszona we wniosku z 2022 r.;
3. art. 7, art. 77 i art. 80 Kpa, poprzez brak przeprowadzenia pełnej i dogłębnej analizy przedłożonego przez Spółkę materiału dowodowego, przede wszystkim brak merytorycznego odniesienia się do przedłożonych przez skarżącą wniosków dowodowych;

II. przepisów prawa materialnego:

1. art. 24c uzzwoś, poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że zachowany został określony w nim 45 dniowy termin na wydanie decyzji, podczas gdy decyzja wydana została z przekroczeniem tego terminu;
2. art 24j ust. 1 uzzwoś poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że nie występuje uzasadniony przypadek udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy;
3. art. 24c ust 2 uzzwoś, poprzez błędną jego wykładnię i uznanie, że daje on organom administracji możliwość ingerencji w merytoryczną działalność spółki, w sytuacji w której przepis ten upoważnia jedynie do weryfikacji lub analizy elementów, o których mowa w art 24c ust. 1 pkt 1 i 2 uzzwoś, a w przypadku oceny pozytywnej zatwierdzenie taryfy w drodze decyzji, nie daje zaś podstaw do wkraczania przez organ w zakres działalności skarżącej, poprzez kwestionowanie ekonomicznych uwarunkowań jej działalności;
4. art. 24c ust. 3 uzzwoś, poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że w przypadku braku zatwierdzenia taryfy i zobowiązania przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do przedłożenia poprawionego projektu taryfy lub poprawionego uzasadnienia, elementy projektu taryfy lub uzasadnienia wymagające poprawy nie muszą być określone w sentencji decyzji i nie muszą zawierać określonych podstaw prawnych leżących u podstaw określonych żądań, zaś jak błędnie przyjmuje organ, wystarczającym jest prowadzenie polemiki ze skarżącą w uzasadnieniu decyzji, podczas gdy zakres koniecznych korekt zarówno w projekcie taryfy, jak i uzasadnieniu powinien być jasno i precyzyjnie określony w sentencji decyzji wraz ze wskazaniem podstaw prawnych wnioskowanych zmian, co wynika z faktu, iż konieczne jest podanie elementów projektu taryfy lub uzasadnienia wymagających poprawienia;
5. art. 24c ust. 1 pkt 2 i ust. 3 uzzwoś w zw. z § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego, poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że dają one możliwość nakazania organowi zmianę wysokości stosowanych stawek amortyzacyjnych, do czego nie upoważniają przepisy prawa materialnego;
6. art 24c ust. 1 ustawy i art. 16i ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U. z 2022 r. poz. 2587 ze zm.), poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że daje

- on możliwość nakazania przez organ skarżącej dokonania zmiany stosowanych przez Spółkę zasad amortyzacji środków trwałych, które to zgodnie z art 16i ust. 5 tej ustawy leżą w wyłącznej kompetencji podatnika (w tym wypadku Wnioskodawcy), który w tym zakresie podejmuje decyzje i z tego tytułu ponosi odpowiedzialność prawno-podatkową;
7. art 24c ust. 1 i art. 16i ust. 5 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych w zw. z § 7 ust 1 pkt 1 rozporządzenia taryfowego, poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że w sprawie ma zastosowanie art. 16i ust 5 tej ustawy, dotyczący amortyzacji podatkowej, chociaż z § 7 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia taryfowego wynika, że do ustalania taryfy stosuje się amortyzację bilansową wynikającą z przepisów ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2023 r. poz. 120 ze zm.);
 8. art. 24c ust. 3 w zw. z art. 20 ust. 3 ustawy w zw. z § 13 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, poprzez ich błędną wykładnię i uznanie, że daje on możliwość nakazania wnioskodawcy przez organ poprawienia projektu taryfy poprzez wyodrębnienie grup taryfowych, w sytuacji w której zarówno przepisy ustawy, jak i rozporządzenia taryfowego nie przyznają organowi administracji kompetencji do nałożenia takiego obowiązku, a nadto pominięcie, że w sprawie nie istnieją inne uzasadnione, udokumentowane różnice w kosztach, które pozwoliłyby na ustalenie odmiennej ceny, bądź opłaty abonamentowej, zaś wyodrębnienie kolejnej grupy taryfowej (czego oczekuje organ) na podstawie kalkulacji niepodpartej udokumentowanymi różnicami w kosztach;
 9. art. 2 pkt 10 uzzwoś w zw. z § 2 ust. 2 rozporządzenia taryfowego, poprzez jego błędną wykładnię i twierdzenie, że nie wszystkie ścieki dopływające na oczyszczalnię mają przymiot ścieków komunalnych w rozumieniu ww. przepisów w sytuacji, w której cena za odprowadzone ścieki jest wielkością wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą odbiorca usług jest obowiązany płacić przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu za 1 m³ odprowadzonych ścieków;
 10. art. 24c ust. 1 w zw. z art. 24c ust. 3 uzzwoś poprzez dokonanie błędnej oceny projektu taryfy pod względem zgodności z przepisami uzzwoś i ustawy Prawo wodne oraz niepełnej analizy zmian warunków ekonomicznych wykonywania przez odwołującego się przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marży zysku, oraz nieprawidłowej weryfikacji kosztów, o których mowa w art 20 ust. 4 pkt 1 uzzwoś, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen;
 11. art. 24c ust. 3 uzzwoś poprzez dokonanie błędnego ustalenia wyniku oceny oraz niepełnej i nieuzasadnionej weryfikacji lub analizy, o których mowa w art. 24c ust. 1 uzzwoś poprzez:
 - a. nieuzasadnione twierdzenie, że zaprezentowane przez Wnioskodawcę ceny i stawki odwołujący ustalił z naruszeniem zapisów § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego;
 - b. błędne przyjęcie, że odwołujący nie uwzględnił przy sporządzaniu wniosku zapisów § 7 ust. 6 rozporządzenia taryfowego, zgodnie z którym uwzględnienie w niezbędnych przychodach oraz cenach i stawkach opłat kosztów wynikających z inwestycji modernizacyjno-rozwojowych, ochrony środowiska i korzystania z usług wodnych, ustalonych na podstawie wieloletniego planu rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych w okresie obrachunkowym poprzedzającym wprowadzenie nowej taryfy, z uwzględnieniem zmian wynikających z planu w latach obowiązywania nowej taryfy, powinno być dokonywane stopniowo i rozłożone w czasie;
 - c. błędne ustalenie, że odwołujący sporządził wniosek z naruszeniem § 8 ust. 1 rozporządzenia taryfowego poprzez zastosowanie niewłaściwego wskaźnika makroekonomicznego, podczas gdy Wnioskodawca zastosował „Wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw. Aktualizacja - kwiecień 2022 r.” z dnia 29 kwietnia 2022 r. zgodnie z Wieloletnim Planem Finansowym Państwa;

- d. błędne ustalenie, że odwołujący sporządził wniosek niezgodnie § 6 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia taryfowego poprzez wygórowaną marżę zysku (w poszczególnych latach taryfy: 2,1%, 2,2% i 2,2%), podczas gdy Wnioskodawca planując marżę, nieznacznie określił ją na poziomie niższym niż przeciętna wartość właściwa dla sektora wodno-kanalizacyjnego wynoszącego w 2022 r. 2,35%;
- e. błędne przyjęcie, że odwołujący nieprawidłowo ujął w kosztach zbiorowego odprowadzania ścieków koszty związane ze spływem wód opadowych i roztopowych, w sytuacji gdy napływ wód przypadkowych do oczyszczalni w Rzeszowie nie przekracza średniej procentowej wartości wskazanej dla dużych przedsiębiorstw, a jednocześnie organ pominął, że do sieci kanalizacji sanitarnej wprowadzane jest dodatkowo ok. 900 tys. m³ ścieków nie wliczanych do ilości ścieków sprzedanych (zafakturowanych), natomiast wliczanych do całkowitej ilości ścieków komunalnych odprowadzonych zbiorczym systemem kanalizacyjnym do oczyszczalni powstałych wskutek prowadzenia niezbędnych prac na sieci kanalizacyjnej i wodociągowej, mających na celu bieżące utrzymanie i konserwację sieci wodociągowo-kanalizacyjnej;
- f. zaniechanie ustalenia rzeczywistych przyczyn złożenia wniosku o skrócenie taryfy, a to: wzrostu cen energii elektrycznej oraz gazu popartych przedłożonymi umowami, oraz wzrostu wynagrodzeń potwierdzonych porozumieniem z organizacjami związkowymi.

W związku z powyższym Wnioskodawca wniósł o „zmianę zaskarżonej decyzji poprzez dokonanie ustalenia pozytywnego wyniku oceny, weryfikacji lub analizy wniosku i zatwierdzenie taryfy w drodze decyzji merytorycznej. Wnioskodawca wskazuje, że ewentualne ponowne uchylenie decyzji i przekazanie organowi I instancji celem dalszego prowadzenia sprawy będzie stanowiło o przewlekłości postępowania”.

Odwołanie wniesiono w terminie. Zostało ono przekazane do siedziby Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w Warszawie w dniu 28 września 2023 r. przy piśmie organu regulacyjnego z dnia 25 września 2023 r., wraz z całością akt sprawy. Dyrektor RZGW nie dopatrył się w zaskarżonej decyzji nieprawidłowości.

Nadmienić również należy, że wnioskiem z dnia 19 lipca 2023 r. Spółka, działając przez wskazanego wyżej profesjonalnego pełnomocnika, wystąpiła do regulatora o wydanie zaświadczenia o milczącym załatwieniu przedmiotowej sprawy.

Postanowieniem z dnia 27 lipca 2023 r. RZ.RZT.70.31.2022 Dyrektor RZGW odmówił wydania zaświadczenia o milczącym załatwieniu sprawy w przedmiotowym postępowaniu. W uzasadnieniu wskazano, iż w sprawie nie miała miejsca zarzucana bezczynność, a nade wszystko instytucja wejścia w życie taryfy z mocy prawa nie ma zastosowania w postępowaniu szczególnym, o którym mowa w art. 24j ust. 1 uzwzwoś.

Po rozpoznaniu zażalenia Spółki – reprezentowanej przez profesjonalnego pełnomocnika – Prezes PGW Wody Polskie, postanowieniem z dnia 18 września 2023 r. KWO.70.38.2023, utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie Dyrektora RZGW w Rzeszowie z dnia 27 lipca 2023 r. RZ.RZT.70.31.2022, uznając stanowisko organu I instancji za trafne, a argumenty pełnomocnika Spółki, które poparł błędnie zinterpretowanymi doktryną i orzecznictwem sądowoadministracyjnym, za całkowicie pozbawione podstaw w przepisach uzwzwoś.

Spółka, działając przez pełnomocnika, wniosła skargę na powyższe postanowienie organu II instancji do Wojewódzkiego Sadu Administracyjnego w Warszawie. Sprawa ta do dnia dzisiejszego nie została rozpatrzona przez sąd administracyjny, a co za tym idzie zakończona prawomocnym wyrokiem. Okoliczność ta – w ocenie organu odwoławczego – nie stoi jednak na przeszkodzie wydaniu niniejszej decyzji z uwagi na ugruntowaną i jednolitą linię orzecniczą (zarówno w orzecznictwie administracyjnym, jak i sądowym) uwzględnioną przez Prezesa PGW Wody Polskie w sprawie zakończonej ww. postanowieniem z dnia 18 września 2023 r. KWO.70.38.2023.

Uwzględniając fakt, że organ odwoławczy bada zaskarżoną decyzję pod kątem jej legalności oraz, że nie jest związany zarzutami zawartymi w odwołaniu, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie (zwany dalej Prezesem PGW WP, organem odwoławczym, organem II instancji) zważył co następuje.

Na wstępie należy wskazać, że organ odwoławczy jest obowiązany ocenić prawidłowość decyzji pierwszoinstancyjnej nie tylko w granicach zarzutów przedstawionych w odwołaniu, lecz także pod kątem przepisów prawa materialnego i procesowego, które mają zastosowanie w sprawie rozstrzygniętej tą decyzją.

Aktem prawnym regulującym wydawanie decyzji zatwierdzających taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Szczegółowe sposoby określania taryf wskazuje rozporządzenie taryfowe (rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków; Dz.U. z 2022 r. poz. 1074), na którego podstawie odbywa się również odpowiednia ich ocena przez organ regulacyjny. Decyzje wydawane w tym przedmiocie przez dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej poddawane są kontroli w procesie odwoławczym, którą sprawuje Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie i stosuje przy tym art. 138 Kpa, regulujący rodzaje decyzji odwoławczych. Zatem w postępowaniu odwoławczym organ II instancji będzie miał kompetencje merytoryczno-reformacyjne oraz kompetencje kasatoryjne. Po rozpoznaniu kwestii będącej przedmiotem zaskarżonej decyzji organ II instancji, w przypadku gdy: jego rozstrzygnięcie będzie pokrywało się z rozstrzygnięciem organu I instancji – utrzyma w mocy zaskarżoną decyzję; rozstrzygnięcie to nie będzie pokrywało się z rozstrzygnięciem organu I instancji – uchyli zaskarżoną decyzję i wyda decyzję rozstrzygającą odmiennie kwestię, będącą przedmiotem odwołania; gdy natomiast wystąpią przesłanki określone w art. 138 § 2 Kpa – uchyli zaskarżoną decyzję i przekaże sprawę do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Niniejsze postępowanie dotyczy rozpoznania wniosku o skrócenie okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy, złożonego w trybie art. 24j uzw. Zgodnie z treścią art. 24j ust. 1 uzw. w uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy może złożyć do organu regulacyjnego wniosek o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy wraz z projektem nowej taryfy oraz uzasadnieniem, jednak nie później niż przed rozpoczęciem biegu terminu 120 dni od planowanego dnia wejścia w życie nowej taryfy. Przepisy art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 stosuje się odpowiednio. W ocenie organu odwoławczego użycie przez ustawodawcę określenia *w uzasadnionych przypadkach* oznacza, że postępowanie w przedmiocie skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy jest specjalnym trybem, umożliwiającym wprowadzenie nowej taryfy w trakcie obowiązywania 3-letniego okresu trwania taryfy zatwierdzonej przez organ regulacyjny w trybie określonym w art. 24b uzw. Jak wynika z treści omawianego przepisu przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest uprawnione do złożenia wniosku jedynie w uzasadnionych przypadkach. Taką sytuację może stanowić w szczególności zmiana warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia. Katalog przesłanek nie jest zamknięty, na co wskazuje użycie sformułowania *w szczególności*. Dodatkowo przesłanki te muszą być udokumentowane.

Podkreślić należy, że art. 24j ust. 1 uzw. daje przedsiębiorstwu jedynie uprawnienie do złożenia wniosku o skrócenie obowiązującej taryfy, jednak nie obliuguje on w żadnym wypadku organu regulacyjnego do automatycznego skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. Oznacza to, że każdorazowo organ regulacyjny powinien zbadać, czy okoliczności przedstawione przez przedsiębiorstwo we wniosku o skrócenie taryfy stanowią przypadek uzasadniający skrócenie dotychczasowej taryfy, tj. czy stanowią one

określony w przepisie *uzasadniony przypadek*. Przez ów *uzasadniony przypadek* rozumieć należy w szczególności sytuację, w której wnioskodawca powołuje się na okoliczności, które powstały w czasie obowiązywania taryfy, oraz o których nie miał i nie mógł mieć wiedzy w czasie składania wniosku taryfowego dotyczącego taryfy obecnie obowiązującej. Co szczególnie zasługuje na podkreślenie – zgodnie z art. 20 ust. 1 uzwzów przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na okres 3 lat. Mając na uwadze czasowy wymiar obowiązywania taryf, zgodnie z art. 24b ust. 2 uzwzów przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne składa wniosek o zatwierdzenie taryfy w terminie 120 dni przed dniem upływu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. Zasadą jest zatem, że zatwierdzona taryfa obowiązuje przez okres 3-letni i nowa taryfa zatwierdzana jest w związku z następującym upływem okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy. W uzasadnieniu projektu ustawy wskazano, że wydłużenie okresu obowiązywania taryf na okres 3 lat ma na celu w szczególności możliwość bilansowania dostępnych zasobów wodnych w okresie dłuższym niż 1 rok z uwagi na możliwość wystąpienia zjawisk ekstremalnych (np. suszy) oraz wyceny dostępności tego zasobu, a tym samym pewności tej wyceny dla odbiorców usług wodnych, a co za tym idzie – odbiorców usług wodociągowo-kanalizacyjnych. Oznacza to, że skrócenie okresu obowiązywania aktualnej taryfy w celu wcześniejszego zatwierdzenia w jej miejsce nowej taryfy na podstawie art. 24j uzwzów ma charakter wyjątku ustawowego od standardowego trybu zatwierdzania taryf wynikającego z regulacji właściwych przepisów ustawy, a w szczególności art. 24b ust. 2 uzwzów w zw. z art. 20 ust. 1 uzwzów. Wyjątek taki nie powinien podlegać wykładni rozszerzającej, a jego granice winny być ściśle przestrzegane.

W razie stwierdzenia zasadności wniosku o skrócenie – organ regulacyjny, stosując odpowiednio przepisy art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzwzów, ocenia projekt taryfy i analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz weryfikuje koszty przedsiębiorstwa pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. W wyniku pozytywnie przeprowadzonej oceny wniosku taryfowego organ regulacyjny w decyzji zatwierdzającej taryfę orzeka o skróceniu czasu obowiązywania dotychczasowej taryfy (art. 24j ust. 2 uzwzów). Procedowanie wniosku składanego w trybie przewidzianym tym przepisem winno mieć zatem charakter etapowy. W pierwszym etapie należy zbadać, czy okoliczności przedstawione przez przedsiębiorstwo we wniosku stanowią przypadek uzasadniający skrócenie dotychczasowej taryfy – dopiero pozytywna ocena tych okoliczności **(a przynajmniej jednej z nich)** stanowi warunek niezbędny i konieczny do przeprowadzenia oceny, analizy i weryfikacji nowego wniosku taryfowego, tj. podjęcia czynności, o których mowa w art. 24c ust. 1 uzwzów. Bez tej pozytywnej oceny wstępnej (w zakresie skrócenia) nowy wniosek taryfowy nie będzie mógł zostać zatwierdzony – bez względu na to, czy wynik jego oceny i analizy byłby pozytywny czy negatywny. Jednocześnie również – jeśli ocena, analiza i weryfikacja projektu nowej taryfy nie zostanie zakończona wynikiem pozytywnym, umożliwiającym jej zatwierdzenie, organ nie może orzec o skróceniu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy nawet pomimo uprzedniej pozytywnej oceny przesłanek skrócenia – **niedopuszczalne byłoby bowiem doprowadzenie do braku jakiejkolwiek taryfy.**

Zgodnie z art. 27c ust. 1 uzwzów do postępowania przed organem regulacyjnym mają zastosowanie przepisy Kpa. Oznacza to, że organ taki ma prawo do podjęcia wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli zgodnie z zasadą prawdy obiektywnej wyrażoną w art. 7 Kpa, oraz jest zobowiązany w oparciu o art. 77 § 1 Kpa w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Art. 27b ust. 1 uzwzów stanowi z kolei, że w celu wykonywania zadań określonych w ustawie organ regulacyjny może wzywać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odbiorcę usług lub gminę, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, do przekazywania informacji lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań. Wydając decyzję kończącą postępowanie należy z kolei pamiętać, że stosownie do art. 107 § 3 Kpa, uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał

za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne – wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Oznacza to, że – mając na uwadze opisaną wyżej specyfikę procesową trybu skróceniowego oraz jego dwuetapowość – organ I instancji był zobligowany w pierwszej kolejności właściwie zidentyfikować przesłanki, na które Spółka powołała się we wniosku, składanym w trybie szczególnym, przewidzianym w art. 24j uzwzów, a następnie zweryfikować – w oparciu o przedłożone przez Wnioskodawcę dowody i z uwzględnieniem zasady swobodnej oceny dowodów, określonej w art. 80 Kpa – czy stanowią one *uzasadnione przypadki* w rozumieniu ww. przepisu. Na etapie wydawania decyzji zamykającej niniejsze postępowanie administracyjne Dyrektor RZGW zobowiązany był właściwie, z uwzględnieniem m.in. art. 107 § 3 Kpa, kwestię tę w sposób pełny i przekonujący uzasadnić, w oparciu o całość zgromadzonego materiału dowodowego.

Dyrektor RZGW w Rzeszowie nie wszystkim tym obowiązkom w pełni sprostał. W szczególności, w ocenie organu II instancji, mimo iż regulator podejmował w sprawie prawidłowe działania wyjaśniające i w rezultacie zgromadził pełny materiał dowodowy potrzebny do wydania decyzji, to jednak skarżone rozstrzygnięcie zostało podjęte z naruszeniem zasady swobodnej oceny materiału dowodowego przewidzianej w art. 80 Kpa, co w konsekwencji doprowadziło do naruszenia art. 24j ust. 1 uzwzów i zasad określonych w stosowanych odpowiednio przepisach art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzwzów. W związku z tym Prezes PGW Wody Polskie, w wyniku rozpatrzenia sprawy w postępowaniu odwoławczym, odmiennie ocenił materiał dowodowy i w konsekwencji uznał, że konieczne jest uchylene zaskarżonej decyzji Dyrektora RZGW oraz wydanie tzw. rozstrzygnięcia reformatoryjnego, przewidzianego w art. 138 § 1 pkt 2 Kpa. Dla potrzeb wyjaśnienia przedmiotowej kwestii zasadne jest przywołanie tezy wyroku WSA w Krakowie z dnia 8 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Kr 1313/18: *Osnowa (sentencja) reformatoryjnej decyzji organu odwoławczego, przewidzianej w art. 138 § 1 pkt 2 k.p.a., jest złożona i obejmuje dwa elementy: pierwszy to rozstrzygnięcie o uchyleniu w całości lub w części zaskarżonej decyzji, a drugi – to rozstrzygnięcie co do istoty sprawy w odpowiednim zakresie. W razie uchylenia zaskarżonej decyzji w całości, ów drugi element musi mieć charakter kompleksowy i kompletny - musi być zredagowany niejako "od początku"; musi zawierać pełną, determinowaną prawem materialnym i okolicznościami faktycznymi, treść.*

W niniejszej sprawie przedmiotem procedowania jest wniosek o skrócenie taryfy z dnia 2 czerwca 2022 r., uzupełniony o dodatkowe informacje i wyjaśnienia, przedkładane na żądanie organu w toku postępowania. Wnioskodawca przyjął szczególną formułę jednego wniosku o skrócenie okresu obowiązywania czterech taryf uprzednio zatwierdzonych czterema odrębnymi decyzjami i zatwierdzenie w ich miejsce jednej nowej taryfy obejmującej gminę miasta Rzeszów, część gminy i miasta Tyczyn, część gminy Krasne oraz część gminy i miasta Boguchwała, na którym to obszarze świadczone są usługi MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie, jednak specyfika ta pozostaje bez wpływu na samo postępowanie. Jako zmiany warunków ekonomicznych i przyczyny uzasadniające konieczność skrócenia uprzednio zatwierdzonych taryf Wnioskodawca wskazał: wzrost kosztów gazu, wzrost kosztów energii elektrycznej; wzrost kosztów wynagrodzeń (ustalony w drodze porozumienia ze związkami zawodowymi); wzrost kosztów planowanych zadań inwestycyjnych i remontowych (skutkujący wzrostem kosztów amortyzacji i podatku od nieruchomości); wzrost kosztów amortyzacji; wzrost kosztów wynikających z podpisania umowy na nową inwestycję z wieloletniego planu; wzrost kosztów oprocentowania kredytów i pożyczek; zmiany wskaźników makroekonomicznych podawanych przez Ministerstwo Finansów; stratę na działalności podstawowej.

Spółka uzasadniła we wniosku powyższe przesłanki oraz przedłożyła dokumenty i kalkulacje na ich poparcie. W toku postępowania, na żądanie organu I instancji, Wnioskodawca kilkakrotnie uzupełniał materiał dowodowy o stosowne informacje, wyjaśnienia i dokumenty (pisma z dnia: 11 lipca 2022 r., 30 sierpnia

2022 r., 16 września 2022 r., 1 czerwca 2023 r., 22 czerwca 2023 r. i 7 lipca 2023 r.), w tym przy piśmie z dnia 22 czerwca 2023 r. Przedsiębiorstwo załączyło do akt nowy projekt taryfy, w którym uwzględniło nową grupę taryfową w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę, obejmującą cele określone w art. 22 uzwos.

Jak wynika z akt sprawy Spółka przedłożyła do zatwierdzenia projekt niejednolitej i wieloczęłowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie: gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne oraz za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części gminy i miasta Boguchwała, połączonych jednym systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie, na okres 3 lat, uzasadnienie oraz wymagane przepisami prawa załączniki. Ostatecznie, po korekcie z dnia 22 czerwca 2023 r., Strona wyodrębniła 11 taryfowych grup odbiorców w zakresie zaopatrzenia w wodę i 3 taryfowe grupy odbiorców w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków. W każdej z grup przewidziano też opłatę abonamentową.

Spółka wskazała na konieczność podwyższenia cen wody o 13%, 18% i 20% w kolejnych latach obowiązywania planowanej taryfy w porównaniu do cen dotychczas obowiązujących, zaś opłaty abonamentowej o 13-33%, 17-35%, 22-38% (zależnie od grupy taryfowej). W przypadku ceny ścieków wzrost ma wynieść w kolejnych latach planowanej taryfy: 10%, 13% i 18%, natomiast opłaty abonamentowej – 29-40%, 33-45%, 36-47% (zależnie od grupy taryfowej).

W ocenie organu odwoławczego należy się zgodzić z wnioskiem organu I instancji, że aktualizacji „Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw” Ministra Finansów, kwiecień 2022 r. (na skutek czego zmianie uległy średnioroczny wskaźnik towarów i usług konsumpcyjnych oraz wskaźnik cen produkcji sprzedanej), a także straty na działalności podstawowej w ostatnim roku przed złożeniem wniosku, nie można uznać za *uzasadnione przypadki* w rozumieniu art. 24j uzwos. Opublikowanie przez Ministerstwo Finansów aktualnych wskaźników makroekonomicznych (wytyczne dotyczące stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw), potwierdzające zwiększenie dynamiki wzrostu cen ponad zakładaną we wcześniejszej publikacji, a także poniesienie przez Przedsiębiorstwo straty na działalności wod-kan nie mogą być bowiem rozważane jako zasadne przesłanki skrócenia, gdyż **przyczyny wygaszenia dotychczasowej taryfy mogą być oparte wyłącznie na realnie poniesionych przez Spółkę kosztach**, które powinna ona wykazać stosowną dokumentacją. Niezaprzeczalnie ustalenie przez Spółkę niezbędnych przychodów w aktualnie obowiązującej taryfie odbyło się z uwzględnieniem ww. wskaźników, które były aktualne na lata 2021-2024, a publikacja tych danych z kwietnia 2022 r. (na które powołuje się Strona) wykazała dynamikę wzrostu tych wskaźników. Tryb szczególny przewidziany w art. 24j uzwos nie może być jednak wykorzystywany do dowolnych i ciągłych zmian taryfy w związku z każdorazową zmianą wskaźników makroekonomicznych. Powinny one mieć charakter obiektywny, być odpowiednio udokumentowane i znaleźć przełożenie w **uzasadnionym wzroście realnych, konkretnych kosztów usług** w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Podobnie w przypadku ponoszenia przez Przedsiębiorstwo straty na działalności podstawowej, winna ona znaleźć odniesienie we wzroście konkretnych kosztów. Strata na działalności podstawowej może być bowiem nie przyczyną, a skutkiem trudnych do przewidzenia zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia (o ile nie jest wynikiem np. niewłaściwego zarządzania lub błędnych decyzji kierowniczych). Aby przedsiębiorstwo, które zainicjowało postępowanie określone w art. 24j ust.1 uzwos, przy kalkulacji cen w nowej taryfie mogło skutecznie uwzględnić wzrost ww. wskaźników makroekonomicznych, tudzież stratę na działalności podstawowej, może to uczynić wyłącznie poprzez kompletne wskazanie poszczególnych, **realnych kosztów**, na których wzrost wskaźniki te miały wpływ (ewentualnie realnych kosztów, których wzrost przyczynił się do ponoszonej straty) i powołania ich jako przesłanki skrócenia (np. wzrost kosztów materiałów, czy usług remontowych), **wraz z całościowym udokumentowaniem każdego z nich** i wykazaniem, jaki

wpływ mają te poszczególne koszty na wnioskowaną taryfę oraz jakie są proporcje zmiany tych kosztów wobec tych, które były ustalane do aktualnie obowiązującej taryfy. Nie wystarczy w żadnym razie tylko udokumentowanie, że we wskazywanym przez Spółkę okresie wskaźniki te wzrosły, co potwierdzają publikacje Ministerstwa Finansów, tym bardziej, że jest to fakt notoryjny, tudzież wykazanie, że Spółka poniosła stratę na działalności podstawowej. Konieczne jest wskazanie przez Przedsiębiorstwo konkretnych pozycji kosztowych, powołanie ich jako przesłanki skrócenia oraz udokumentowanie ich **realnego** wzrostu. Z tym zastrzeżeniem należy rozpatrywać wniosek Strony z dnia 2 czerwca 2022 r., uwzględniając jednocześnie, że Spółka powołała się w niniejszej sprawie na konkretne pozycje kosztowe i wskazała je jako przesłanki skrócenia (wymienione powyżej pozostałe przyczyny wygaszenia dotychczasowych taryf).

Mając to na uwadze, zdaniem organu odwoławczego, a wbrew ocenie organu regulacyjnego, przedłożony przez Spółkę wniosek o skrócenie obowiązywania dotychczasowych taryf oraz zatwierdzenie taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie: gminy miasta Rzeszów, części gminy i miasta Tyczyn, części gminy Krasne oraz za zbiorowe zaopatrzenie w wodę na terenie części gminy i miasta Boguchwała, połączonych jednym systemem wodociągowo-kanalizacyjnym Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie, na okres 3 lat, wraz z dodatkowymi informacjami, wyjaśnieniami i dokumentami przedłożonymi w toku postępowania na wezwania regulatora, w sposób spójny i kompletny przedstawia stan faktyczny sprawy, stanowisko i argumenty Wnioskodawcy, wskazuje *uzasadnione przypadki* (w rozumieniu art. 24j ust. 1 uzwzwoś), uzasadniające skrócenie obowiązującej taryfy, wykazuje wysokość niezbędnych przychodów uzasadniających poziom projektowanych cen i stawek opłat. W sprawie zgromadzony zatem został wyczerpujący materiał dowodowy umożliwiający jej prawidłowe rozstrzygnięcie, i w tym sensie za niezasadny należy uznać podniesiony w odwołaniu zarzut naruszenia przez organ regulacyjny art. 7 i 77 § 1 Kpa w zw. z art. 27c ust. 1 uzwzwoś. Zgodnie z art. 7 Kpa w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Przepis ten nakłada więc na organ administracji publicznej przeprowadzenie postępowania dowodowego z własnej inicjatywy. Z kolei z przepisu 77 § 1 Kpa wynika dla organu administracji publicznej obowiązek zgromadzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, a następnie wszechstronnego rozpatrzenia całokształtu tego materiału. Organ regulacyjny, wydając zaskarżoną decyzję, nie naruszył wspomnianych przepisów postępowania.

Odmienne natomiast ocenić należy realizację przez organ I instancji zasady swobodnej, a nie dowolnej, oceny zgromadzonego materiału dowodowego (art. 80 Kpa) oraz zgodność decyzji kończącej postępowanie przed organem regulacyjnym z określonym w art. 107 § Kpa wymogiem należytego uzasadnienia decyzji od strony faktycznej i prawnej, a w konsekwencji również – z art. 8 Kpa. Przygotowane przez organ I instancji uzasadnienie powinno zostać sporządzone w sposób kompletny, zawierający uzasadnienie faktyczne i prawne, w tym m.in. powinno uwzględniać pełną ocenę materiału dowodowego. Uzasadnienie faktyczne oznacza, że organ najpierw podaje fakty, na których oparł rozstrzygnięcie, a następnie dokonuje oceny przyjętego stanu faktycznego w świetle obowiązującego porządku prawnego – tj. uzasadnienie prawne. Wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji administracyjnej, z przytoczeniem przepisów prawa, polega nie tylko na obowiązku powołania podstawy prawnej w każdej decyzji, lecz także na wszechstronnym wyjaśnieniu, dlaczego organ administracji publicznej rozstrzygający sprawę zastosował określony przepis, względnie też, dlaczego przyjął daną wykładnię, gdy strona przedstawiła wykładnię odmienną. Tymczasem organ regulacyjny, poprzestał na uwzględnieniu jednej ze wskazywanych przez Stronę przyczyn wygaszenia obowiązującej taryfy (wzrost kosztów wynagrodzeń) i – biorąc pod uwagę stan zgromadzonego materiału dowodowego – przedstawił niezasadne zastrzeżenia do zaprezentowanych we wniosku pozostałych przesłanek skrócenia obowiązującej taryfy w zakresie pozostałych wzrostów tj. (za wyjątkiem zmiany wskaźników makroekonomicznych podawanych przez Ministerstwo Finansów oraz straty na działalności

podstawowej): wzrostu kosztów gazu, wzrostu kosztów energii elektrycznej; wzrostu kosztów wynagrodzeń (ustalony w drodze porozumienia ze związkami zawodowymi); wzrostu kosztów planowanych zadań inwestycyjnych i remontowych (skutkujący wzrostem kosztów amortyzacji i podatku od nieruchomości); wzrostu kosztów amortyzacji; wzrostu kosztów wynikających z podpisania umowy na nową inwestycję z wieloletniego planu; wzrostu kosztów oprocentowania kredytów i pożyczek. W ocenie organu odwoławczego argumenty faktyczne i prawne przedstawione przez organ I instancji w tym zakresie nie były uzasadnione, a informacje i wyjaśnienia przedstawione przez Wnioskodawcę w toku postępowania i zawarte w aktach sprawy umożliwiały pozytywną ocenę złożonego wniosku o skrócenie obowiązujących taryf oraz projektu nowej taryfy. Wyjaśnienia w tym zakresie zawarte we wniesionym odwołaniu tę ocenę potwierdzają. Wnioskodawca przedłożył w przedmiotowym zakresie wystarczający wachlarz dokumentów, kalkulacji kosztów, wyjaśnień i informacji i nie było potrzeby warunkowania uwzględnienia jego wniosku dalszymi żądaniem przedłożenia kolejnych dowodów. W ocenie organu odwoławczego, analiza akt sprawy prowadzi do konstatacji, że wykazywane przez Spółkę przesłanki mające stanowić *uzasadniony przypadek* skrócenia dotychczasowej taryfy, o którym mowa w art. 24j uzwzów (za wyjątkiem zmiany wskaźników makroekonomicznych podawanych przez Ministerstwo Finansów oraz straty na działalności podstawowej), zostały w sposób wystarczający udokumentowane.

Dokonana przez organ II instancji ocena, weryfikacja i analiza projektu taryfy oraz jego uzasadnienia (art. 24c ust. 1 pkt 1 i 2 uzwzów) nie potwierdziła trafności zastrzeżeń i argumentacji regulatora, przedstawionych w tym zakresie w uzasadnieniu skarżonej decyzji. Podstawowym kryterium uzasadniającym zatwierdzenie taryfy jest jej zgodność z przepisami ustawy zwoś oraz ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, która musi zostać w każdym przypadku potwierdzona. Drugim warunkiem zatwierdzenia taryfy jest uzasadnienie wzrostu cen racjonalnymi kosztami lub zmianą warunków ekonomicznych. Ustawa zwoś wskazuje bowiem, że organ analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej oraz weryfikuje koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w latach obrachunkowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen (art. 24c ust. 1 pkt 2 uzwzów).

Do wydania decyzji zatwierdzającej taryfę konieczny jest pozytywny wynik zarówno analizy, jak i weryfikacji (art. 24c ust. 2 uzwzów). Wyjaśnić w tym miejscu należy, że kosztami uzasadnionymi są koszty niezbędne do wykonywania zobowiązań powstałych w związku z prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalnością (użyteczności publicznej) w zakresie zbiorowego dostarczania wody oraz zbiorowego odprowadzania ścieków i przyjmowane przez to przedsiębiorstwo do kalkulacji cen i stawek opłat ustalonych w taryfie w sposób ekonomicznie uzasadniony, z zachowaniem należytej staranności zmierzającej do ochrony interesów odbiorców usług. Aby koszty mogły być uznane za uzasadnione, muszą spełniać łącznie trzy kryteria: niezbędności, ekonomicznej zasadności oraz należytej staranności mającej za cel interesy odbiorców. Pierwsze kryterium oznacza, że koszt musi być poniesiony, aby wykonać dla odbiorcy przedmiotową usługę obecnie oraz w przyszłości. W tym zakresie, kosztem uzasadnionym będzie więc koszt, którego żadną miarą nie da się uniknąć, by należyście wywiązać się ze zobowiązań wobec odbiorcy usług. Zasadność ekonomiczna polega z kolei na tym, że koszt będący podstawą kalkulacji cen i stawek opłat w taryfie, musi mieć uzasadnienie ekonomiczne. Oznacza to konieczność rozpatrzenia relacji poniesionego wydatku do uzyskanego efektu. Sam fakt ponoszenia określonego wydatku nie przesądza jeszcze, że jest to wydatek uzasadniony.

Przedłożony wniosek taryfowy, w ocenie organu odwoławczego, nie budzi zastrzeżeń, w tym nie stwierdzono przejawów naruszenia zasady ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat. W postępowaniu taryfowym obowiązkiem organu regulacyjnego jest zapewnienie ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym wzrostem cen, ale nie przed każdym wzrostem.

O nieuzasadnionym wzroście cen, a tym samym naruszeniu § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego można mówić wyłącznie wówczas, gdy wykazane zostanie, że wzrost cen i stawek opłat był wynikiem naruszenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, przy konstruowaniu taryfy, konkretnych norm prawnych przewidzianych w uzzwoś, w rozporządzeniu taryfowym lub w ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, bądź też nie uzasadnia tego analiza określona w art. 24c ust. 1 pkt 2 uzzwoś. Jeżeli organ regulacyjny nie jest w stanie podać uzasadnionych materiałem dowodowym takich przyczyn, to nie może skutecznie powołać się na naruszenie przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zasady przewidzianej w § 3 pkt 1 lit. b rozporządzenia taryfowego tylko z tego powodu, że – w jego ocenie – ceny i stawki opłat proponowane w projekcie taryfy są wysokie. Jeżeli bowiem projekt taryfy został sporządzony zgodnie z przepisami wyżej powołanych aktów prawnych i nie sprzeciwiają się temu wyniki analizy, o której stanowi 24c ust. 1 pkt 2 uzzwoś (a z takim przypadkiem – w ocenie organu II instancji – mamy do czynienia w niniejszej sprawie), a co za tym idzie – wzrost cen i stawek opłat proponowanych w projekcie taryfy znajduje uzasadnienie w prawidłowym zaplanowaniu niezbędnych przychodów (znajdujących pokrycie w kosztach uzasadnionych) i prawidłowym skonstruowaniu taryfy, to wzrost ten, choć regulatorowi subiektywnie mógłby wydawać się zbyt wysoki, nie może zostać uznany za naruszenie zasady ochrony odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat. Spółka w swoich licznych wyjaśnieniach podniosła okoliczności uzasadniające zaproponowanie cen za świadczone usługi we wnioskowanej wysokości. Taryfa i zaprojektowane w niej koszty posiadają uzasadnienie ekonomiczne, umożliwiające regulowanie bieżących, stałych i niezależnych od Wnioskodawcy zobowiązań, co przełoży się również na możliwość świadczenia dalszych usług oraz ich dotychczasową jakość.

W ocenie Prezesa PGW Wody Polskie przedstawione koszty działalności przedsiębiorstwa są uzasadnione i w wystarczający sposób wykazane, a zgromadzony materiał dowodowy pozwala na wydanie decyzji rozstrzygającej sprawę co do istoty. Według organu odwoławczego koszty działalności Przedsiębiorstwa przedstawione w złożonym wniosku taryfowym, a dodatkowo uzupełnione o dokumenty i wyjaśnienia, do złożenia których regulator wzywał Spółkę w toku postępowania, umożliwiają pozytywną ocenę złożonego projektu taryfy, gdyż uzasadniają zaproponowane przez Wnioskodawcę ceny na kolejne lata obowiązywania taryfy.

Zgodnie z art. 24c ust. 2 uzzwoś, jeżeli wynik oceny projektu taryfy, weryfikacji kosztów związanych ze świadczeniem usług lub analizy zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej jest pozytywny, organ zatwierdza taryfę w drodze decyzji. W niniejszej sprawie wynik oceny taryfy jest pozytywny, wobec czego należało uznać – co do zasady – odwołanie Strony za uzasadnione i zatwierdzić taryfę zgodnie z przedłożonym wnioskiem.

Organ II instancji nie może się jednak zgodzić z zarzutem Spółki, zaprezentowanym w **pkt II.4**, dotyczącym rzekomego naruszenia przez regulatora art. 24c ust. 3 w zw. z art. 24j ust. 1 uzzwoś poprzez brak nałożenia w skarżonej decyzji na Stronę obowiązku przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o czym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1 uzzwoś, lub poprawionego uzasadnienia, o czym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2 uzzwoś, wraz ze wskazaniem elementów projektu taryfy lub uzasadnienia wymagających poprawienia oraz brak wyznaczenia w tym celu stosownego terminu. Kwestia ta znalazła swoje szczegółowe odniesienie w jednoznacznym i utrwalonym orzecznictwie sądów administracyjnych, których tezy zasługują na pełną akceptację również w niniejszej sprawie. Dla przykładu można przytoczyć wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 lutego 2022 r. sygn. akt V SA/Wa 4209/21 – publ. CBOSA, czy też wyrok WSA w Warszawie z dnia 10 maja 2023 r., sygn. akt V SA/Wa 2490/22 (LEX nr 3588339). Podążając za rozważaniami Sądu, zawartymi w uzasadnieniu drugiego z tych wyroków, należy wyjaśnić, że wbrew stanowisku Spółki brak było podstaw, aby organ I instancji na podstawie art. 24c ust. 3 uzzwoś nałożył w toku postępowania na Stronę obowiązek przedłożenia we wskazanym terminie poprawionego projektu taryfy wskazując elementy projektu taryfy lub uzasadnienia wymagające poprawienia.

Stosownie do art. 24j ust. 1 ww. ustawy w szczególnym postępowaniu skróceniowym przepisy art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzzwoś (a więc również wskazany art. 24c ust. 3) stosuje się odpowiednio. Zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego „stosowanie odpowiednie” zawiera w sobie trzy możliwości (sposoby) działania w zależności od brzmienia samego przepisu, który zamierza się zastosować odpowiednio, oraz w zależności od ewentualnego wyniku takiego stosowania. Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie wskazuje, że w literaturze i orzecznictwie nie budzi wątpliwości, że odpowiednie stosowanie przepisów prawa oznacza, bądź stosowanie odnośnych przepisów bez żadnych zmian do innego zakresu odniesienia, bądź stosowanie ich z pewnymi zmianami, bądź też niestosowanie tych przepisów do innego zakresu odniesienia. W świetle powyższego, stosowanie „odpowiednio” przepisów oznacza, że niektóre przepisy stosuje się bezpośrednio, niektóre modyfikuje się, zaś jeszcze innych nie stosuje się wcale.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, że gdyby wolą ustawodawcy było zawarcie w decyzji odmawiającej skrócenia okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy obowiązków, na które wskazuje Przedsiębiorstwo, przepis art. 24j ust. 1 *in fine* uzzwoś wymagałby stosowania odpowiednich przepisów „wprost”. Trudno natomiast w postępowaniu prowadzonym w trybie art. 24j uzzwoś nałożyć na Wnioskodawcę przedmiotowe obowiązki w sytuacji, w której wniosek o skrócenie taryfy jest fakultatywnym działaniem przedsiębiorstwa. W przypadku, gdy organ w postępowaniu o skrócenie okresu obowiązywania taryfy i zatwierdzenia nowej nie dostrzega przesłanek takiego rozstrzygnięcia, wówczas odmawia wnioskowanej modyfikacji. Z art. 24j ust. 1 uzzwoś wynika wyraźnie, że przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy może złożyć do organu regulacyjnego wniosek o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy wraz z projektem nowej taryfy oraz uzasadnieniem. Tym samym to w kompetencji przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego leży to, czy będzie ono wnosiło o skrócenie okresu obowiązywania aktualnej taryfy i przedłożenie do zatwierdzenia określonego przezeń projektu nowej taryfy. Organ regulacyjny, ani Prezes PGW WP jako organ odwoławczy, nie może jednak w tym trybie obligować przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do modyfikacji jego wniosku czy zobowiązywać do jego ponowienia w zmodyfikowanej formie. To strona jest dysponentem takich ewentualnych przyszłych działań.

Równie niezasadny jest zarzut przedstawiony w **pkt II.1**, iż regulator naruszył art. 24c uzzwoś, poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że w niniejszym specjalnym postępowaniu skróceniowym zachowany został określony w nim 45 dniowy termin na wydanie decyzji, podczas gdy decyzja wydana została z przekroczeniem tego terminu ze wszystkimi tego skutkami. Stosownie bowiem do art. 27c ust. 1 uzzwoś do postępowania przed organem regulacyjnym stosuje się przepisy Kpa. W myśl art. 35 § 4 Kpa przepisy szczególne mogą określać inne terminy załatwienia sprawy niż określone w § 3 i 3a tego przepisu. Zgodnie z przepisem art. 24c ust. 1 uzzwoś organ regulacyjny w terminie 45 dni od dnia otrzymania wniosku ocenia wniosek taryfowy wraz z uzasadnieniem, stosownie zaś do przepisu art. 24c ust. 2 i 3 uzzwoś regulator, w zależności od wyniku oceny, weryfikacji lub analizy, wydaje decyzję pozytywną bądź negatywną. Powołane przepisy wskazują więc, że ustawodawca określił inny termin do załatwienia wniosków taryfowych niż przewidują to przepisy ogólne. Artykuł 24c ust. 1 uzzwoś stanowi więc *lex specialis* względem przepisów Kpa, określających ogólne terminy do załatwiania spraw.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt V SA/Wa 4397/21, podniósł, że w art. 24c ust. 1 uzzwoś jednoznacznie wskazano, na co przeznaczony jest wskazany w nim 45-dniowy termin – chodzi o ocenę, analizę, weryfikację projektu taryfy i jej uzasadnienia: *Czas na dokonanie tych czynności, ograniczony przez ustawodawcę do 45 dni musi być czasem efektywnym, pozwalającym organowi regulacyjnemu na realizację przypisanych mu funkcji w przedmiocie zatwierdzenia taryfy. Funkcja ta jest jednak możliwa do realizacji dopiero wówczas, gdy wniosek jest kompletny, co oznacza nie tylko sytuację, w której ten nie ma braków formalnych, ale również stan, w którym wyjaśnione zostaną wszelkie wątpliwości, które mogą łączyć się z merytoryczną treścią*

wniosku czy też okolicznościami w nim wskazanymi. Stąd niejednokrotnie – jak w rozpoznawanej sprawie – oceną, analizą i weryfikacją projektu taryfy i jej uzasadnienia są możliwe dopiero po wezwaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do złożenia określonych informacji i dokumentów i uwzględnieniu stanu związanego z realizacją wezwania. Tym samym należy mieć na uwadze, że organ regulacyjny nie może dokonać oceny, analizy i weryfikacji wymaganej zgodnie z art. 24c ust. 1 (...) nie tylko przed usunięciem ewentualnych braków formalnych wniosku, lecz również przed wyjaśnieniem wątpliwości, co do treści, czy okoliczności związanych z wnioskiem taryfowym mających znaczenie dla dokonania wskazanej oceny, analizy i weryfikacji. We wskazanej sprawie Sąd potwierdził, że w postępowaniu miał zastosowanie przepis art. 35 § 5 Kpa. Tożsame stanowisko WSA w Warszawie zawarł także w wyroku z dnia 17 marca 2022 r., sygn. akt V SA/Wa 4376/21. W kolejnej sprawie – zakończonej wyrokiem z dnia 26 kwietnia 2022 r., sygn. akt V SA/Wa 4396/21, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził, że przy obliczaniu, czy został zachowany termin do załatwienia sprawy należy uwzględnić również występujące w niniejszej sprawie (...) taryfowej (...) okresy podlegające wyłączeniu, na podstawie art. 35 § 5 k.p.a., ponieważ wyznaczony przez ustawodawcę czas dla dokonania danej czynności procesowej, to czas efektywny, jakim powinien dysponować organ załatwiający sprawę. Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, uzasadniając wyrok z dnia 22 kwietnia 2022 r., sygn. akt V SA/Wa 4544/21, podniósł, że skoro analiza wniosku może zostać przeprowadzona dopiero w momencie, w którym wniosek taryfowy jest pozbawiony braków formalnych oraz kompletny pod względem wymaganych danych merytorycznych (w przypadku wszelkich wątpliwości związanych z powyższym wyznacza się przedsiębiorstwu termin do ich wyjaśnienia i uwzględnia się stan istniejący w momencie upływu tego terminu), to dopóki powyższe nie zostanie spełnione, przedmiotowy termin 45-dniowy nie może biec. Sąd w rozpoznawanej sprawie uwzględnił czas wstrzymania biegu terminu do momentu złożenia przez stronę odpowiednich dokumentów i informacji. Ponadto potwierdził także, że wskutek zastosowania przez organ art. 79a Kpa, etap wydania decyzji kończącej postępowanie ulega przesunięciu.

W niniejszej sprawie, wobec konieczności wystosowania przez organ I instancji wezwań do przedłożenia informacji i dokumentów w związku ze złożonym wnioskiem taryfowym, oczekiwania na udzielenie odpowiedzi, konieczności wyznaczenia na podstawie art. 79a § 1-2 Kpa terminu na przedstawienie dowodów w zakresie niewykazanych przesłanek zależnych od strony zaistniały okresy opóźnień z przyczyn niezależnych od organu I instancji, podlegające wyłączeniu przy obliczaniu biegu 45-dniowego terminu na wydanie decyzji.

Jak wynika z akt sprawy organ regulacyjny wydał skarżoną decyzję, zachowując termin 45-dniowy. Nawet jednak, gdyby w omawianej sprawie doszło do przekroczenia tego terminu, to – jak to już szeroko wykazano w cytowanym na wstępie postanowieniu Prezesa PGW Wody Polskie z dnia 18 września 2023 r. KWO.70.38.2023, utrzymującym w mocy postanowienie Dyrektora RZGW w Rzeszowie z dnia 27 lipca 2023 r. RZ.RZT.70.31.2022 – w sprawie prowadzonej o skrócenie okresu obowiązywania taryfy, z uwagi na treść art. 24j ust. 1 *in fine* uzzwoś, sprawa nie mogłaby zostać załatwiona milcząco. Szczególny skutek braku rozpatrzenia sprawy i wydania przez organ regulacyjny decyzji w terminie 45-dniowym ma zastosowanie wyłącznie w taryfowym trybie zwykłym (art. 24b uzzwoś), co wynika wprost z nieobjęcia odesłaniem z art. 24j ust. 1 *in fine* (w postępowaniach skróceniowych stosuje się odpowiednio tylko przepisy art. 24b-24e i art. 24f ust. 1 uzzwoś) dyspozycji art. 24f ust. 2 uzzwoś, zgodnie z którym: *jeżeli organ regulacyjny nie wyda decyzji, o której mowa w art. 24c ust. 2 lub 3, w terminie, o którym mowa w art. 24c ust. 1, taryfa wchodzi w życie po upływie 120 dni od dnia doręczenia jej projektu organowi regulacyjnemu wraz z wnioskiem o zatwierdzenie.*

Mając na względzie wskazane wyżej okoliczności Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie **orzekł jak w sentencji.**

Ocena wynikająca z ustaleń materialnoprawnych w realiach niniejszej sprawy nie jest uniwersalna, ale odnosi się wyłącznie do warunków wykonywania działalności wodociągowo-kanalizacyjnej przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie.

Na mocy niniejszej decyzji, organ II instancji zobowiązuje Dyrektora RZGW w Rzeszowie PGW Wody Polskie do ogłoszenia taryfy zgodnie z przepisem art. 24e ust. 1 uzwz.

Z up. Prezesa
Państwowego Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie

Joanna Kidzińska
Dyrektor Departamentu
Gospodarki Wodno-Ściekowej

POUCZENIE

Niniejsza decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyjnym.

Na niniejszą decyzję przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się w terminie 30 dni od daty doręczenia decyzji, za pośrednictwem organu ją wydającego, jak stanowi art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634; dalej jako: ppsa).

Na mocy art. 230 § 1 ppsa od przedmiotowej skargi pobiera się wpis stały zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535). Zgodnie z art. 239 § 1 pkt 4 oraz art. 243 ppsa, skarżący ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie – za pośrednictwem pełnomocnika adwokata pana Wojciecha Wróbla, Kancelaria Prawna, ul. Fredry 4 lok. 50, 35-005 Rzeszów;
2. Prezydent Miasta Rzeszowa, ul. Rynek 1, 35-064 Rzeszów;
3. Burmistrz Boguchwały, ul. Suszyckich 33, 36-040 Boguchwała;
4. Burmistrz Tyczyna, ul. Rynek 18, 36-020 Tyczyn;
5. Wójt Gminy Krasne, Krasne 121, 36-007 Krasne;
6. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Rzeszowie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, ul. Hanasiewicza 17b, 35-103 Rzeszów;
7. a/a.

TARYFA
DLA ZBIOROWEGO ZAOPATRZENIA W WODĘ
I ZBIOROWEGO ODPROWADZANIA ŚCIEKÓW
obowiązująca na terenie Gminy Miasta Rzeszów, części Gminy Krasne,
części Gminy i Miasta Tyczyn oraz TARYFA DLA ZBIOROWEGO
ZAOPATRZENIA W WODĘ obowiązująca na terenie części
Gminy i Miasta Boguchwała
na okres 3 lat

INFORMACJE OGÓLNE

Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie przedstawia taryfę dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym propozycję cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, obowiązujących na terenie Gminy Miasto Rzeszów, części Gminy Krasne, części Gminy i Miasta Tyczyn oraz taryfę dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę obowiązującą na terenie części Gminy i Miasta Boguchwała na okres 3 lat. Taryfa określa także warunki ich stosowania.

Niniejsza taryfa została przygotowana zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (tekst jednolity Dz. U. z 2020r., poz. 2028) zwana dalej „Ustawą” oraz Rozporządzeniem Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (tekst jednolity z 2022r., poz. 1074) zwanego dalej „Rozporządzeniem”. Wszelkie określenia odnoszące się do struktur taryfowych, rodzajów taryf i metodologii niezbędnych przychodów, użyte w tekście, pochodzą z tej Ustawy lub Rozporządzenia.

Taryfowe ceny i stawki opłat dotyczą wszystkich odbiorców usług wodociągowych i kanalizacyjnych obsługiwanych przez Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie.

1. RODZAJE PROWADZONEJ DZIAŁALNOŚCI

Podstawową działalnością Miejskiego Przedsiębiorstwa Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. w Rzeszowie jest zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków polegające na:

1

- poborze, uzdatnianiu i dostarczaniu wody,
- odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków.

Oprócz działalności podstawowej przedsiębiorstwo prowadzi działalność dodatkową w zakresie:

- połączeń wodno-kanalizacyjnych,
- remontów i konserwacji sieci burzowej – UM,
- usług transportowych,
- usług sprzętem specjalistycznym,
- telewizyjnej inspekcji sieci wodno-kanalizacyjnej,
- usług projektowych,
- usług geodezyjnych,
- wynajmu lokali,
- badań laboratoryjnych wody i ścieków,
- serwisowania i napraw pogwarancyjnych pomp i mieszadeł firmy FLYGT na południową Polskę,
- nadzoru inwestorskiego i specyfikacji,
- sprzedaży podliczników,
- przewajania silników elektrycznych,
- a także realizuje część inwestycji w systemie własnym.

Koszty działalności dodatkowej przedsiębiorstwa ewidencjonowane są odrębnie i zgodnie z przepisami ustawy nie zostały w kalkulowane do cen wody i ścieków.

Działalność podstawowa MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie swoim zakresem obejmuje teren całego miasta Rzeszowa oraz okolicznych gmin:

- Boguchwała,
- Krasne,
- Tyczyn.

Na terenie Gminy Miasta Rzeszów Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji Sp. z o.o. prowadzi działalność podstawową w oparciu o zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, wydanego decyzją Zarządu Miasta Rzeszowa nr GK.II.7017/5/2002 z dnia 24.09.2002r. oraz regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków,

uchwalonego przez Radę Miasta Rzeszowa nr XXVI/544/2020 z dnia 28 stycznia 2020r. z późn. zm.

Na terenie Miasta i Gminy Boguchwała przedsiębiorstwo prowadzi działalność na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę Decyzja Wójta Gminy Boguchwała Nr UGI-K/87/03 z dnia 02.06.2003r., zmiana UGI-K/221/18/05 z dnia 21.02.2005r., oraz regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, Uchwała Nr XII.151.2015 Rady Miejskiej w Boguchwale z dnia 20 sierpnia 2015r.

Na terenie Gminy Krasne przedsiębiorstwo prowadzi działalność na podstawie zezwolenia W 7002.1.2019.WW z dnia 04.11.2019r. oraz regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków, Uchwała Nr XLII/304/2021 Rady Gminy Krasne z dnia 31 sierpnia 2021r.

Na terenie Gminy i Miasta Tyczyn przedsiębiorstwo prowadzi działalność na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków – Decyzja Burmistrza Gminy Tyczyn Nr SIL 70/643/01/03 z dnia 10.01.2003r. – Decyzja zmieniająca z dnia 21.01.2005r., Decyzja ze zmianami z dnia 26.08.2019r., SIL.7010.91.2019., następnie ze zmianami z dnia 07.01.2020r. SIL.7010.156.2019., oraz regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków – Uchwała Nr XXXIX.273.21 Rady Miejskiej w Tyczynie z dnia 10 września 2021r.

Woda jest pobierana i uzdatniana z dwóch ujęć powierzchniowych na rzece Wisłok o łącznej zdolności produkcyjnej **84.000 m³/dobę**.

Zdolność oczyszczania ścieków w Miejskiej Oczyszczalni wynosi **54.500 m³/dobę**.

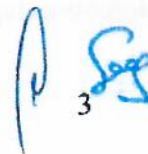
2. RODZAJ I STRUKTURA TARYF

Mając na uwadze lokalne warunki w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków zastosowano:

1) dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę taryfę:

a. **niejednolitą**, ze względu na występowanie zróżnicowanych stawek opłat abonamentowych oraz różnych cen za 1 m³ dostarczonej wody dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców

b. **wieloczołową**, obejmującą:

3

- cenę za m³ dostarczonej wody,
- stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę.

2) dla zbiorowego odprowadzania ścieków:

- a. **niejednolitą**, ze względu na występowanie zróżnicowanych stawek opłat abonamentowych dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców,
- b. **wieloczlönową**, obejmującą:
 - cenę za m³ odprowadzonych ścieków
 - stawkę opłaty abonamentowej na odbiorcę.

Wnioskowaną kalkulację opłaty – zgodnie z przepisami Rozporządzenia, oparto na wartości niezbędnych przychodów.

Zgodnie z Rozporządzeniem, taryfy zostały zaprojektowane w sposób zapewniający:

- uzyskanie niezbędnych przychodów,
- ochronę odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen i stawek opłat,
- eliminowanie subsydiowania skróśnego,
- motywowanie odbiorców usług do racjonalnego korzystania z wody i ograniczania zanieczyszczenia ścieków,
- łatwość obliczania i sprawdzania cen i stawek opłat.

3. TARYFOWE GRUPY ODBIORCÓW USŁUG

Taryfowe grupy odbiorców usług obejmują odbiorców wyodrębnionych na podstawie charakterystyki zużycia wody lub odprowadzanych ścieków, warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, a także na podstawie sposobu rozliczeń za świadczone usługi.

Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dokonuje alokacji kosztów na taryfowe grupy odbiorców usług, uwzględniając lokalne uwarunkowania, w szczególności:

- 1) wielkość zróżnicowania kosztów świadczenia usług w poszczególnych taryfowych grupach odbiorców usług, mierzoną kosztami jednostkowymi,

- 2) dostępność danych odnoszących się do poszczególnych rodzajów kosztów,
- 3) strukturę i rodzaj planowanych taryf,
- 4) stabilność stosowanych metod alokacji kosztów,
- 5) wyposażenie w wodomierze i urządzenia pomiarowe,
- 6) możliwość wyodrębniania kosztów dla ich właściwej alokacji.

Uwzględniając powyższe, a w szczególności zróżnicowanie kosztów zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków oraz sposób korzystania z urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych, dokonano podziału odbiorców usług na następujące taryfowe grupy odbiorców:

Tab. 1 Taryfowe grupy odbiorców usług w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę

	Taryfowa grupa odbiorców	Charakterystyka grupy taryfowej
1.	Grupa W1 (wodomierz główny + faktura papierowa)	cele bytowo-gospodarcze, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego, otrzymujący fakturę papierową
2.	Grupa W2 (wodomierz główny + e-faktura)	cele bytowo-gospodarcze, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego, otrzymujący e-fakturę
3.	Grupa W3 (ryczałt)	cele bytowo-gospodarcze, odbiorcy korzystający z usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie przepisów dotyczących przeciętnych norm zużycia wody
4.	Grupa W4 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + faktura papierowa)	cele bytowo-gospodarcze, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego oraz wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej, otrzymujący fakturę papierową
5.	Grupa W5 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + e-faktura)	cele bytowo-gospodarcze, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego oraz wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej, otrzymujący e-fakturę
6.	Grupa W6 (lokal w budynku wielolokalowym)	cele bytowo-gospodarcze, odbiorcy korzystający z usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę w lokalu w budynku wielolokalowym w ramach jednomiesięcznego okresu rozliczeniowego
7.	Grupa W7 (wodomierz główny + faktura papierowa)	cele przemysłowe i inne, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę pobierający wodę na cele przemysłowe i inne, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego, otrzymujący fakturę papierową
8.	Grupa W8 (wodomierz główny + e-faktura)	cele przemysłowe i inne, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę pobierający wodę na cele przemysłowe i inne, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego, otrzymujący e-fakturę
9.	Grupa W9 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + faktura papierowa)	cele przemysłowe i inne, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę pobierający wodę na cele przemysłowe i inne, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego oraz wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej, otrzymujący fakturę papierową
10.	Grupa W10 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + e-faktura)	cele przemysłowe i inne, odbiorcy usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę pobierający wodę na cele przemysłowe i inne, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego oraz wodomierza mierzącego ilość wody bezpowrotnie zużytej, otrzymujący e-fakturę
11.	Grupa W11 (wodomierz główny + faktura papierowa)	cele określone w art. 22 Ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków

Tab. 2 Taryfowe grupy odbiorców usług w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków

Lp.	Taryfowa grupa odbiorców	Charakterystyka grupy taryfowej
1.	Grupa S1 (wodomierz główny/ urządzenie pomiarowe + faktura papierowa)	<u>cele bytowo-gospodarcze oraz przemysłowe i inne</u> , odbiorcy usług zbiorowego odprowadzania ścieków z gospodarstw domowych, przemysłowych i innych, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego lub innego urządzenia pomiarowego, otrzymujący <u>fakturę papierową</u>
2.	Grupa S2 (wodomierz główny/ urządzenie pomiarowe + e-faktura)	<u>cele bytowo-gospodarcze oraz przemysłowe i inne</u> , odbiorcy usług zbiorowego odprowadzania ścieków z gospodarstw domowych, przemysłowych i innych, rozliczani w okresie jednomiesięcznym na podstawie wskazań wodomierza głównego lub innego urządzenia pomiarowego, otrzymujący <u>e-fakturę</u>
3.	Grupa S3 (ryczałt)	<u>cele bytowo-gospodarcze oraz przemysłowe i inne</u> , odbiorcy usług zbiorowego odprowadzania ścieków z gospodarstw domowych, przemysłowych i innych, rozliczani w okresie jednomiesięcznym w oparciu o przeciętne normy zużycia wody

4. RODZAJE I WYSOKOŚĆ CEN I STAWEK OPŁAT

Tab. 3 Wysokość cen wody oraz stawek opłat abonamentowych na 3-letni okres obowiązywania taryfy.

Taryfowa grupa odbiorców	Wyszczególnienie	Jednostka	Cena jednostkowa (netto i brutto)					
			w okresie od 1 do 12 miesiąca obowiązywania taryfy		w okresie od 13 do 24 miesiąca obowiązywania taryfy		w okresie od 25 do 36 miesiąca obowiązywania taryfy	
			Netto	Brutto	Netto	Brutto	Netto	Brutto
Grupa W1 (wodomierz główny + faktura papierowa)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,18	5,59	5,42	5,85	5,52	5,96
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,94	5,34	5,04	5,44	5,16	5,57
Grupa W2 (wodomierz główny + e-faktura)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,18	5,59	5,42	5,85	5,52	5,96
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,42	4,77	4,52	4,88	4,63	5,00
Grupa W3 (ryczałt)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,18	5,59	5,42	5,85	5,52	5,96
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,18	4,51	4,19	4,53	4,23	4,57
Grupa W4 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + faktura papierowa)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,18	5,59	5,42	5,85	5,52	5,96
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	8,05	8,69	8,34	9,01	8,66	9,35
Grupa W5 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + e-faktura)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,18	5,59	5,42	5,85	5,52	5,96
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	7,53	8,13	7,82	8,45	8,12	8,77
Grupa W6 (lokal w budynku wielolokalowym)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,18	5,59	5,42	5,85	5,52	5,96
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	5,91	6,38	6,10	6,59	6,37	6,88
Grupa W7 (wodomierz główny + faktura papierowa)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,2	5,62	5,44	5,88	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,94	5,34	5,04	5,44	5,16	5,57
Grupa W8 (wodomierz główny + e-faktura)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,20	5,62	5,44	5,88	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,42	4,77	4,52	4,88	4,63	5,00
Grupa W9 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + faktura papierowa)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,20	5,62	5,44	5,88	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	8,05	8,69	8,34	9,01	8,66	9,35
Grupa W10 (wodomierz główny + dodatkowy wodomierz + e-faktura)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,20	5,62	5,44	5,88	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	7,53	8,13	7,82	8,45	8,12	8,77
Grupa W11 (wodomierz główny + faktura papierowa)	Cena za dostarczoną wodę	zl/m ³	5,20	5,62	5,44	5,88	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,94	5,34	5,04	5,44	5,16	5,57

8 *Smag*

Tab. 4 Wysokość cen za odprowadzane ścieki oraz stawek opłat abonamentowych na 3-letni okres obowiązywania taryfy.

Taryfowa grupa odbiorców	Wyszczególnienie	Jednostka	Cena jednostkowa (netto i brutto)					
			w okresie od 1 do 12 miesięcy obowiązywania taryfy		w okresie od 13 do 24 miesięcy obowiązywania taryfy		w okresie od 25 do 36 miesięcy obowiązywania taryfy	
			Netto	Brutto	Netto	Brutto	Netto	Brutto
Grupa S1 (wodomierz główny/ urządzenie pomiarowe + faktura papierowa)	Cena za odprowadzane ścieki	zl/m ³	5,13	5,54	5,28	5,70	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	5,15	5,56	5,31	5,73	5,41	5,84
Grupa S2 (wodomierz główny/ urządzenie pomiarowe + e-faktura)	Cena za odprowadzane ścieki	zl/m ³	5,13	5,54	5,28	5,70	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,65	5,02	4,80	5,18	4,88	5,27
Grupa S3 (ryczałt)	Cena za odprowadzane ścieki	zl/m ³	5,13	5,54	5,28	5,70	5,54	5,98
	Stawka opłaty abonamentowej na odbiorcę	zl/m-c	4,34	4,69	4,38	4,73	4,39	4,74

Do cen i stawek wskazanych w Tabeli 3 i 4 w kolumnach „netto” doliczony zostanie podatek od towarów i usług (VAT), określony odrębnymi przepisami i obowiązujący w danym okresie rozliczeniowym. Na dzień składania wniosku stawka tego podatku wynosi 8% i zgodnie z tym obliczona została wartość podana w kolumnach „brutto”.

Tab. 5 Stawki opłat za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych w okresie od 1 do 12 miesiąca obowiązywania taryf.

Lp	Grupy przekroczeń warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych	* Wartości wskaźników zanieczyszczeń w odprowadzanych ściekach			** Stawka netto za 1 m ³ odprowadzonych ścieków
1	2	3			4
1.	GRUPA I Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 0 do 0,5 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	1,69
		BZT ₅	mg/l	powyżej 500 do 750	
		CHZT	mg/l	powyżej 1000 do 1500	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 500 do 750	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 100 do 150	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 200 do 300	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 11 do 16,5	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 15,0 do 22,5	
2.	GRUPA II Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 0,5 do 1,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	3,37
		BZT ₅	mg/l	powyżej 750 do 1000	
		CHZT	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 750 do 1000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 150 do 200	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 300 do 400	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 16,5 do 22	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 22,5 do 30,0	
3.	GRUPA III Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 1,0 do 2,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	5,06
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1000 do 1250	
		CHZT	mg/l	powyżej 2000 do 2500	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1000 do 1250	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 200 do 250	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 400 do 500	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 22 do 27,5	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 30,0 do 37,5	

1	2	3			4
		Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
4.	GRUPA IV Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 2,0 do 3,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	6,74
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1250 do 1500	
		CHZT	mg/l	powyżej 2500 do 3000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1250 do 1500	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 250 do 300	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 500 do 600	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 27,5 do 33	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 37,5 do 45,0	
5.	GRUPA V Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 3,0 do 4,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	10,11
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		CHZT	mg/l	powyżej 3000 do 4000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 300 do 400	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 600 do 800	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 33 do 44	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 45,0 do 60,0	
6.	GRUPA VI Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 4,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	13,48
		BZT ₅	mg/l	powyżej 2000	
		CHZT	mg/l	powyżej 4000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 2000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg l	powyżej 400	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 800	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 44	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 60,0	

* - bez względu na ilość przekroczonych wskaźników w danej grupie przekroczeń, stawka opłaty jest taka sama.

** - do stawek netto za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, dolicza się podatek VAT wg obowiązujących przepisów.

Tab. 6 Stawki opłat za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych od 13 do 24 miesiąca obowiązywania taryf.

Lp	Grupy przekroczeń warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych	* Wartości wskaźników zanieczyszczeń w odprowadzanych ściekach			** Stawka netto za 1 m ³ odprowadzonych ścieków
1	2	3			4
1.	GRUPA I Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 0 do 0,5 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	1,77
		BZT ₅	mg/l	powyżej 500 do 750	
		CHZT	mg/l	powyżej 1000 do 1500	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 500 do 750	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 100 do 150	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 200 do 300	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 11 do 16,5	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 15,0 do 22,5	
2.	GRUPA II Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 0,5 do 1,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	3,53
		BZT ₅	mg/l	powyżej 750 do 1000	
		CHZT	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 750 do 1000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 150 do 200	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 300 do 400	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 16,5 do 22	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 22,5 do 30,0	
3.	GRUPA III Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 1,0 do 2,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	5,30
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1000 do 1250	
		CHZT	mg/l	powyżej 2000 do 2500	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1000 do 1250	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 200 do 250	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 400 do 500	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 22 do 27,5	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 30,0 do 37,5	

1	2	3			4
	GRUPA IV	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
4.	Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 2,0 do 3,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	7,06
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1250 do 1500	
		CHZT	mg/l	powyżej 2500 do 3000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1250 do 1500	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 250 do 300	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 500 do 600	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 27,5 do 33	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 37,5 do 45,0	
	GRUPA V	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
5.	Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 3,0 do 4,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	10,59
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		CHZT	mg/l	powyżej 3000 do 4000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 300 do 400	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 600 do 800	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 33 do 44	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 45,0 do 60,0	
	GRUPA VI	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
6.	Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 4,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	14,12
		BZT ₅	mg/l	powyżej 2000	
		CHZT	mg/l	powyżej 4000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 2000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg l	powyżej 400	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 800	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 44	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 60,0	

* - bez względu na ilość przekroczonych wskaźników w danej grupie przekroczeń, stawka opłaty jest taka sama.

** - do stawek netto za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, dolicza się podatek VAT wg obowiązujących przepisów.

Tab. 7 Stawki opłat za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych od 25 do 36 miesiąca obowiązywania taryf.

Lp	Grupy przekroczeń warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych	* Wartości wskaźników zanieczyszczeń w odprowadzanych ściekach			** Stawka netto za 1 m ³ odprowadzonych ścieków
1	2	3			4
1.	GRUPA I Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 0 do 0,5 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	1,88
		BZT ₅	mg/l	powyżej 500 do 750	
		CHZT	mg/l	powyżej 1000 do 1500	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 500 do 750	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 100 do 150	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 200 do 300	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 11 do 16,5	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 15,0 do 22,5	
2.	GRUPA II Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 0,5 do 1,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	3,75
		BZT ₅	mg/l	powyżej 750 do 1000	
		CHZT	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 750 do 1000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 150 do 200	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 300 do 400	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 16,5 do 22	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 22,5 do 30,0	
3.	GRUPA III Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
		Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 1,0 do 2,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	5,63
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1000 do 1250	
		CHZT	mg/l	powyżej 2000 do 2500	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1000 do 1250	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 200 do 250	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 400 do 500	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 22 do 27,5	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 30,0 do 37,5	

1	2	3			4
	GRUPA IV	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
4.	Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 2,0 do 3,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	7,50
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1250 do 1500	
		CHZT	mg/l	powyżej 2500 do 3000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1250 do 1500	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 250 do 300	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 500 do 600	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 27,5 do 33	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 37,5 do 45,0	
	GRUPA V	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
5.	Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 3,0 do 4,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	11,25
		BZT ₅	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		CHZT	mg/l	powyżej 3000 do 4000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 1500 do 2000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg/l	powyżej 300 do 400	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 600 do 800	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 33 do 44	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 45,0 do 60,0	
	GRUPA VI	Wskaźniki	Jednostka	Wartości wskaźników	zł
6.	Zakłady odprowadzające ścieki przemysłowe bądź mieszaninę ścieków przemysłowych z bytowymi.	Odczyn (pH)		przekroczenie powyżej 4,0 od dopuszczalnej górnej lub dolnej wartości pH	15,00
		BZT ₅	mg/l	powyżej 2000	
		CHZT	mg/l	powyżej 4000	
		Zawiesiny ogólne	mg/l	powyżej 2000	
		Substancje ekstrahujące się eterem naftowym	mg l	powyżej 400	
		Azot amonowy	mg/l	powyżej 800	
		Fosfor ogólny	mg/l	powyżej 44	
		Fenole lotne (indeks fenolowy)	mg/l	powyżej 60,0	

* - bez względu na ilość przekroczonych wskaźników w danej grupie przekroczeń, stawka opłaty jest taka sama.

** - do stawek netto za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych, dolicza się podatek VAT wg obowiązujących przepisów.

Oplatę za przekroczenia ustalono w oparciu o koszty bezpośrednie oczyszczania ścieków.

Przyjmując średnie roczne stężenia zanieczyszczeń w ściekach komunalnych, dopływających do oczyszczalni, wyliczono koszt jednostkowy redukcji podstawowego wskaźnika zanieczyszczeń tj. BZT₅ (biochemiczne 5-cio dobowe zapotrzebowanie tlenu).

Przyjęto 6 grup przekroczeń wskaźników zanieczyszczeń. W poszczególnych grupach przekroczeń określono wartości progowe BZT₅ oraz wartości progowe dla wskaźników zanieczyszczeń, których redukcja w procesie oczyszczania ścieków następuje równocześnie z BZT₅.

Stawka opłat w poszczególnych grupach stanowi krotność przekroczenia wartości dopuszczalnych dla wszystkich wskaźników. Stwierdzenie przekroczeń następuje w wyniku kontroli w oparciu o wyniki badań laboratoryjnych.

Opłaty będą naliczane za cały okres naruszania warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych tj. przekraczania dopuszczalnych stężeń określonych w umowie.

Opłaty za przekroczenie dopuszczalnych warunków wprowadzania ścieków określone w niniejszej taryfie, podobnie jak stosowane dotychczas kary umowne mają charakter dyscyplinujący dostawców ścieków przemysłowych.

5. WARUNKI ROZLICZEŃ, Z UWZGLĘDNIENIEM WYPOSAŻENIA NIERUCHOMOŚCI W PRZYRZĄDY I URZĄDZENIA POMIAROWE

- a. Ilość wody dostarczonej dla odbiorcy ustala się na podstawie wskazania wodomierza głównego, a w przypadku jego braku – w oparciu o przeciętne normy zużycia wody.
- b. Ilość odprowadzanych ścieków ustala się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych.
W razie braku urządzeń pomiarowych ilość odprowadzanych ścieków ustala się na podstawie umowy, jako równą ilość wody pobranej lub określonej w umowie.
- c. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowego działania wodomierza głównego ilość pobranej wody ustala się na podstawie średniego zużycia wody w okresie 3 miesięcy przed stwierdzeniem niesprawności działania wodomierza, a gdy nie jest to możliwe – na podstawie średniego zużycia wody w analogicznym okresie roku ubiegłego lub iloczynu średniomiesięcznego zużycia wody w roku ubiegłym i liczby miesięcy nieprawidłowego działania wodomierza.

6. WARUNKI STOSOWANIA CEN I STAWEK OPŁAT

6.1. Zakres świadczonych usług dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców

Usługi w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę świadczone są za pomocą urządzeń wodociągowych będących w eksploatacji MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie. Cenę za 1 m³ dostarczonej wody zróżnicowano ze względu na cel wykorzystania wody. Wyższe koszty opłaty za pobór wody na działalność gospodarczą zdeterminowały konieczność zróżnicowania cen.

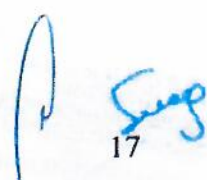
W zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie ponosi koszty utrzymania urządzeń w gotowości, koszty odczytu oraz rozliczania, które uzasadniają przyjęcie odmiennych stawek opłaty abonamentowej dla poszczególnych grup taryfowych. Koszty te ponosi się niezależnie od tego, czy poszczególny odbiorca w danym okresie będzie faktycznie pobierał wodę, w związku z tym ich ponoszenie nie jest uzależnione od poboru wody w danym okresie rozliczeniowym.

Usługi w zakresie zbiorowego odprowadzania ścieków charakteryzuje jednolity zakres świadczonych usług dla poszczególnych grup odbiorców. Wskazany zakres usług obejmuje odprowadzanie ścieków z:

- gospodarstw domowych w budynkach mieszkalnych jedno- i wielorodzinnych,
- obiektów użyteczności publicznej (np. urzędy, szkoły, placówki służby zdrowia itp.),
- zakładów prowadzących działalność w zakresie przemysłu i usług,
- innych obiektów niż wyżej wymienione.

Mając na uwadze dostępność danych dotyczących kosztów związanych z odprowadzaniem ścieków z poszczególnego rodzaju obiektów, brak jest w tej chwili ekonomicznych podstaw do różnicowania kosztów odprowadzania ścieków, a tym samym różnicowania jednostkowej ceny za 1 m³ odprowadzanych ścieków.

Jakość ścieków odprowadzanych z zakładów przemysłowych jest porównywalna ze ściekami z gospodarstw domowych. MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie na podstawie Rozporządzenia Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 r. w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1757), zobowiązuje zakłady wprowadzające ścieki przemysłowe do ich podczyszczania, a w przypadku przekroczenia stopnia ładunku zanieczyszczeń pobierana jest stosowna opłata za przekroczenie warunków wprowadzania ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych.

17

Podstawą różnicowania grup taryfowych jest stawka opłaty abonamentowej. Podobnie jak w przypadku zbiorowego zaopatrzenia w wodę, MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie ponosi koszty utrzymania urządzeń kanalizacyjnych w gotowości, koszty odczytu oraz rozliczania, które uzasadniają wprowadzenie zróżnicowanych stawek opłaty abonamentowej.

6.2. Standardy jakościowe obsługi odbiorców usług

Określone w taryfie ceny i stawki opłat stosuje się przy zachowaniu standardów jakościowych obsługi klientów, które wynikają z obowiązujących przepisów prawnych i zostały określone w regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

W zakresie jakości świadczonych usług przedsiębiorstwo realizuje zadania określone w:

- regulaminie dostarczania wody i odprowadzania ścieków, obowiązującym na terenie jego działania,
- umowach z poszczególnymi odbiorcami usług wodociągowo-kanalizacyjnych,
- przepisach prawnych dotyczących ochrony środowiska, w rozporządzeniach w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych.

Ceny i stawki opłat umożliwiają MPWiK Sp. z o.o. w Rzeszowie realizację dostaw wody w wymaganej ilości, jakości i pod odpowiednim ciśnieniem, a także odprowadzanie ścieków w sposób ciągły i niezawodny. Woda, w którą są zaopatrywani odbiorcy usług, spełnia normy krajowe, określone w stosownych aktach wykonawczych. Badania wody wykonywane są okresowo przez Powiatową Stację Sanitarno-Epidemiologiczną, niezależnie od kontroli wykonywanych przez Spółkę.

Odbiorcy usług mają możliwość zgłaszania usterek, reklamacji oraz uzyskania informacji w siedzibie Spółki w „Biurze Obsługi Klienta” lub za pośrednictwem „Internetowego Biura Obsługi Klienta” tzw. iBOK-a.

Spółka zapewnia całodobową obsługę w zakresie prawidłowego funkcjonowania urządzeń wodno-kanalizacyjnych, zgodnie z postanowieniami regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

Rzeszów, czerwiec 2023r.

PREZES ZARZĄDU

mgr inż. Marek Ustrobiński

PROKURANT
DYREKTOR
DS. EKONOMICZNO-FINANSOWYCH
GŁÓWNY KSIĘGOWY
mgr JOANNA KOROIAK

Sprawdzone pod względem
formalno-prawnym

adw. Wojciech Wróbel